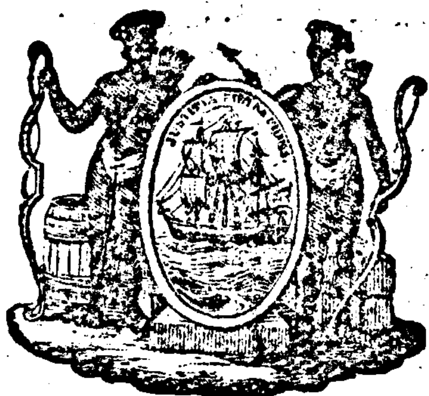
N°. 35. A°. 1840.

WOENSDAG, den 29sten APRIL.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 25 April 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, dd. 23 dezer maand, No. 529, is, vermits het overlijden van den Burger Kapitein der divisie *Para*, H. SCHOUTEN, als zoodanig benoemd en aangesteld: de 1ste Luitenant derzelve divisie, A. A. GEHLERS.

Voorts: tot 1ste Luitenant, de gewezen 1ste Luitenant der divisie *boven Commewijne*, J. T. BETTEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 15 Maart.

Het gouvernement-generaal van Indie heeft, in naam harer Britsche Majesteit aan den Keizer van China den oorlog verklaard. Eene expeditie van meer dan 15,000 man is bestemd de Chinezen te gaan tuchtigen. De Engelschen stellen zich voor Canton en andere havens te bezetten, en den Groot-Keizer tot reden te brengen. Wij zullen zien tot welk eenen graad van zwaarwigtigheid de zaken zullen worden opgevoerd. Terwijl de Engelschen China gaan bedreigen, beschikt, met zeldzame bekwaamheid, Mehemed-Ali alles voor de verdediging der Egyptische en Syrische grenzen. De Chinesche afleiding zal hem kunnen nuttig zijn, en wij beschouwen deze gewigtige gebeurtenis als eenen grooten invloed op de regeling der Oostersche kwestie te moeten uitoefenen.

De expeditie tegen Canton zou alligt niet zoo geheel gemakkelijk kunnen zijn, als wel de Engelschen vermeenen. Gesteld, dat de Britsche troepen, zonder krachtigen weerstand te ontmoeten, gewigtige punten kunnen bezetten, zoo zullen zij toch slechts weinig kunnen uitrigten. Vooral zal het hun moeijelijk zijn, zich te ravitailleren, en het laat zich niet onderstellen, dat de Chinesche bevolkingen hen in hunne bemagtiging van grondgebied zullen ondersteunen. Buitendien zijn de Amerikanen, met wie reeds in Noord-Amerika onmin bestaat, niet gezind de blokkade der Chinesche havens te erkennen. Men ziet dus, dat de verwikkelingen nog alles behalve haar einde naderen.

'S GRAVENHAGE, 15 Maart.

De algemeen in omloop zijnde geruchten van het te sluiten huwelijk des konings, in de maand Mei aanstaande, schijnen dagelijks meer en meer bevestiging te erlangen. Zoowel de *Staats-Courant* als het *Journal de la Haye*, nemen dienaangaande het diepste stilzwijgen in acht, en men is ten dezen alzoo gedachtig aan het bekende gezegde: *die zwijgt stemt toe*. Werkelijk verzekert men dan ook, dat het huwelijk in de maand Mei aanstaande, op het Loo zal voltrokken worden; dat eenige hoofdofficieren van 's Konings huis daarbij zouden tegenwoordig zijn; dat de gravin, aan welke Z. M. Hoogstdeszelfs hand zou schenken, den titel van *Prinses van Nassau* zou bekomen, enz. Voorts verzekert men dat, in het begin der maand Mei, H. H. K. K. H. H. de kroonprinses naar Petersburg, prins en prinses *Frederik* der Nederlanden naar Hoogstderzelver landgoederen in Silezië, en de erfprins en erfprinses van Oranje naar Stuttgardt, zouden vertrekken.

— *Den 21sten.* In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is ingekomen eene Koninklijke Boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, waarbij het Amortisatie-Syndikaat met den laatsten Dec. 1840 wordt ontbonden, en de schulden dier instelling staatsschulden zullen worden, waarvan het bedrag op de gewone begrooting des rijks zal worden gebragt; zullende daarentegen de 13 opcenten, bij de wet van 1822, aan het Syndikaat verzekerd, onder de rijks inkomsten worden opgenomen.

De jaarlijksche dotatie van 2½ millioen wordt ingetrokken, en op de staatsbegrooting gebragt, om te strekken tot den aankoop van 2½ pCt., vereischt tot den overgang der uitgestelde tot werkelijke schuld.

Het beheer der Rijksdomeinen, aan het Syndikaat opgedragen, vervalt aan den Staat. De inkomsten derzelve worden op de Staatsbegrooting uitgetrokken, gelijk ook de pensioenen, enz., waarmede het Syndikaat is belast.

Het bedrag van de renten der kapitalen, tot welker overgang de belanghebbenden zich niet in tijds aanmelden, die van de duizend actien in de Nederl. Bank, en de verjaarde renten van de nationale schuld zullen onder de ontvangsten op de begrooting worden uitgetrokken.

Alle verdere bezittingen van het Syndikaat, daaronder begrepen de 30 millioenen 4 pCts. komen ten bate van 's Rijks schatkist, om te dienen: 1°. tot de betaling der onafgehaalde renten en aflossingen; 2°. tot rentebetaling en aflossing van de borgtogten van comptabelen; 3°. tot teruggave van alle consignatien, depôts, enz., met 3 pCts. renten, ingevolge de wet van 28 Nivose Jaar 13; 4°. tot aanzuivering van het nog onbetaald gebleven gedeelte der 5 millioen guldens, door het Syndikaat verschuldigd, tot goedmaking der kosten van invoeren van het Nederlandsche muntstelsel.

De wijze van beheer der gelden, omschreven bij voornoemde wet van Nivose, zullen nader door den Koning geregeld worden, in verband met de nieuwe Burgerlijke Wetgeving.

De staat der fondsen en waarden, hierboven omschreven, zal jaarlijks, bij de behandeling der financiele aangelegenheden, aan de Staten Generaal worden opengelegd; het gebruik daarvan tot andere dan de voorschrevene uitgaven, zal bij de wet geregeld worden.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 14 Maart.

De berigten uit Oost-Indie, omtrent het uitrusten eener militaire expeditie naar China, hebben alhier een levendigen indruk gemaakt, — ofschoon reeds voor eenigen tijd op eene vrij stellige wijze van zoodanige onderneming in de dagbladen was gesproken. De ministers zijn eergisteren en gisteren in het Huis der gemeenten met vragen omtrent den stand van zaken als bestormd geworden, maar hebben het geven van bepaalde verklaringen ontdoken, door te betuigen, dat het bewind geene officiele tijdingen van het doen eener oorlogsverklaring of van het aanvangen van vijandelijkheden ontvangen had. Zelfs heeft de minister *Palmerston* den vijandelijken aard van de in Oost-Indie uitgerust wordende expeditie trachten te bemantelen, en slechts gesproken van *mededeelingen*, die aan het chinesche bewind gedaan zouden worden, en van het geven van bevelen aan den gouverneur-generaal van Oost-Indie, om » eenige dadelijke toebereidselen" te maken. Ondanks deze achterhoudendheid of behoedzaamheid der ministers, meent men het echter hiervoor te kunnen houden, dat, ofschoon dan ook nog niet werkelijk eene oorlogsverklaring hebbe plaats gehad, er, door tusschenkomst en onder het beleid der britsch-indische regering, belangrijke krijgstoerustingen gemaakt zijn en te werk gesteld worden, om de Chinezen, indien deze niet toegeven aan hetgeen dezerzijds van hen geëischt is, of zal worden, omtrent de regeling der handels-betrekkingen, met kracht aantevallen en met geweld, zoo mogelijk, tot belangrijke concessien te dwingen.

Het ontbreekt hier geenszins aan lieden, welke de expeditie sterk afkeuren, zoowel omdat zij oordeelen, dat de Chinezen, in het geschil over den opium-handel (hetwelk de reden van den oorlog zou zijn) het regt geheel op hunne zijde hebben, als omdat zij vermeenen, dat de voordeelen, welke Engeland, ook in geval van den gunstigsten uitslag, behalen zal, niet opwegen tegen de moeijelijkheden, waarin de oorlog dit Rijk zeer ligtelijk kan wikkelen met Rusland en met de Vereenigde-Staten van Noord Amerika. Bij het bewind schijnt men echter op het welgelukken der expeditie vastelijk staat te maken, en zich tevens eene spoedige afdoening der zaak voortestellen.

— Men spreekt hier van een plan, om de communicatie met de Indiën door middel van groote en buitengemeen sterke stoombooten te verbeteren, die alle maanden zullen varen van eene haven in het kanaal naar Alexandria met de brievenmalen voor de Indiën en voor de Middellandsche zee, en bij de uit- en te huis reis alleen Malta en Gibraltar zullen aandoen. Elke boot moet de geheele reis naar Alexandria en terug doen, te Alexandria na het lossen der malen, wachten naar de brieven, die voor hier bestemd zijn, en naar de passagiers, en, des noods, bij hare terugkomst in de Engelsche haven quarantein houden. Men berekent dat tot de reis naar Alexandria vijftien en tot de terugreis zestien dagen noodig zullen zijn. Men meent ook, zoo het plan doorgaat, den weg over Marseille onnoodig te maken, en dus Engeland niet langer afhankelijk te doen zijn van Frankrijk in de gemeenschap met de Indiën. Nog zegt men, dat eene linie van stoombooten tusschen Calcutta, Madras, Ceylon en Suëz opgerigt zou worden, om dus den geheelen weg te volmaken. Het gelukken van het plan zou hoofdzakelijk daarvan afhangen, dat men Portsmouth tot haven van aankomst en afvaart koos, in plaats van Falmouth.

— Dezer dagen is alhier eene groote bijeenkomst van aandeelhouders in de onderneming van den Tunnel onder den Theems gehouden geworden. Een rapport werd over den arbeid gelezen, die na voor vijftien jaren te zijn begonnen thans zijn einde begint te naderen. De voor de onderneming geda-

ne uitgaven hebben tot heden bedragen 363.000 ponden sterling (ƒ 4,356,000). De bestuurders waren thans in onderhandeling over den aankoop van terrein om er de afdaling naar den Tunnel voor de voetgangers in te rigten. In 1838 hebben 23,000 personen den Tunnel bezocht, in het vorig jaar 34,000. In 1836 is men 117 voeten met het doorgraven en het daarstellen van den gang gevorderd; in 1837, 28 voeten; in 1838, 80; in 1839, 194; en sedert 1 januarij jl. 76 voeten. Men berekent dat er nog wel 500,000 p. st. zullen benoodigd zijn voor de geheele voltooijing van den Tunnel.

FRANKRIJK.

PARIJS, 13 Maart.

Onlangs hielden twee aanzienlijke Engelschen het middagmaal bij *Very*, en konden het over verschillende punten, waarover zij in gesprek geraakten, niet eens worden. Wat de een goed vond, oordeelde de andere slecht: tot in de kleinste bijzonderheden toe: »Bah! wat is het buiten koud," zeide sir *Godfrey*. »Koud," sprak sir *James*, »ik vind het in het geheel niet koud." — »Ja, als gij uwen gevoerden jas aan hebt." — Neen, ook zonder dat: — ik wed om duizend p. st., dat ik, bij zulk weder als van daag, morgen een geheel uur op de torens van *Notre dame* moedernaakt doorbreng." — »Aangenomen," — sprak de tegenpartij; het contract der weddingschap werd opgesteld, en twee getuigen, mede Engelschen, gekozen. Des anderen daags namiddags ten vier ure bevonden de vier Engelschen zich op de torens van *Notre dame*, na zich, door eene goede fooi, te hebben verzekerd, dat zij niet gestoord zouden worden.

Sir *James* ontdeed zich van zijne kleederen, en wandelde met bloote voeten moedig over de met ijs bedekte steenen. Gedurende vijf minuten rookte hij opgeruimd zijn Havana-cigaar en sprak met zijn gezelschap maar toen week zijne opgeruimdheid; de cigaar ontviel zijnen verstijfden mond; hij spande alle krachten in, maar zonk eindelijk neder. Hem ter hulp te komen, zonder dat hij om hulp vraagde en zich overwonnen verklaarde, ware de onvergeeflijkste inbreuk op het regt der weddingschappen geweest. Hij riep niet, men liet hem liggen, en eerst toen de laatste klokslag van vijf ure had uitgebromd, werd hij opgeheven. Men wikkelde hem in eenen mantel van vossenvel en bragt hem in een nabij gelegen huis, alwaar eene kamer in gereedheid werd gehouden om hem te ontvangen.

Eerst deed men hem een koud-, toen een laauw en eindelijk een warm bad gebruiken, waarna hij teekenen van leven gaf. Hij heeft zijne weddingschap gewonnen, maar is nog niet buiten gevaar en zal gewis teekenen behouden, die hem geheel zijn leven zijne dwaasheid doen beklagen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 16 Maart.

Den 29sten Februarij stierf te Ichtershausen bij Gotha, graaf Hendrik XLIX, uit de jongere linie van *Reusz-Köstritz*; hij was 81 jaar oud en ongehuwd; zoodat deze linie met hem is uitgestorven. De Reuszenaars betreuren dit zeer, zij herinneren zich de tijden niet waarin men geen graaf Hendrik had, en meenen dat als er dan toch reeds 49 geweest waren, er ook wel een 50e had kunnen komen. Ook liep er in de Reuszische staten eene oude sage volgens welke de oorspronkelijke landsvader, Hendrik I, aan zijne getrouwe landskinderen, eene constitutie zou hebben beloofd, die Europa's bewondering moest wegdragen. De Reuzenaars wachtteden dezelve voortdurend, en dachten steeds: doet Hendrik I het niet, dan zal Hendrik II het wel doen, en zoo vervolgens. Deze oude hoop is dan ook nu met Hendrik XLIX ten grave gedaald.

— Onder de stukken die betrekkelijk de godsdienstige en zedelijke belangen des volks bij den landdag ingekomen zijn, behoort inzonderheid een voorstel van de gezamenlijke geestelijke leden der Tweede Kamer, katholieke en protestante, aan de ständenvergadering gedaan, de oplettendheid te trekken. In dit voorstel wordt er opmerkzaam gemaakt op de zedeloosheid die onder het volk meer en meer toeneemt, inzonderheid op de schrikbarender vermeerdering der onechte geboorten, waarbij men aantoont hoe alzoo in het hart des volks een kwaad wortelt, hetwelk met ieder jaar verderfelijker wordt en welks vreesselijke gevolgen niet te berekenen zijn. Er worden dienaangaande bijzonderheden opgegeven en daadzaken aangevoerd, die allezins geschikt zijn om de ernstigste bezorgdheid te wekken. Als de innigste oorzaak der toenemende zedeloosheid noemt men het overal voelbare gebrek aan ware godsvrucht; en men stelt op den voorgrond dat slechts door versterking van dit gevoel het kwaad kan worden tegengegaan.

ADVERTENTIËN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, het Schip *Eensgezindheid*, Kapt. C. Meijer, hebbende 30 dagen reis; Passagier: de Heer H. H. Flok.

Den 27sten, het Schip *Maria*, Kapt. S. J. Rotgans, hebbende 32 dagen reis. — Beide van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 25sten dezer, de Nd. Am. Brik *Jane*, Kapt. J. Foster; lading: 367 vaten Melassie.

Idem, de Nd. Am. Brik *Cygnet*, Kapt. Chs. Fitz; lading: 350 vaten Melassie. — Beide naar Gloucester.

Den 27sten, het Schip *de jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes; lading: 550 vaten Suiker, 50 balen schoone en 5 dito vuile Katoen.

Idem, het Schip *Sophia Maria*, Kapt. A. J. Andresen; lading: 512 vaten Suiker, 30 balen sch. Katoen, 8 balen Rijst en 2365 ℔ oud Koper. Beide naar Amsterdam.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 15den Maart, het Schip *Clasina Adriana*, Kapt. S. Nielsen.

IN HELLEVOETSLUIS.

Den 18den Maart, het Schip *Amsterdam*, Kapt. L. Wildschut.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.